

raade. Bearbejdelsen af Materialet giver nemlig et Kendskab til disse Forhold, som kun kan være til Gavn for Spørgsmaalets videre Behandling. Naar jeg alligevel har ment at kunne tiltræde denne Henstilling fra Flertallets Side, er det, som ærede Udvalgsmedlemmer vil vide, noget af et Kompromis mellem min Opfattelse og et fra enkelte Medlemmers Side rejst Krav om at gaa noget videre i Retning af at unddrage Ministeriet denne Bearbejdelse af det indsamlede Materiale, og fordi jeg tillige har forstaaet, at man fra alle Sider har erkendt, at det maa blive Ministeriet, der i sidste Instans skønner over Arten og Omfanget af de Oplysninger, der bliver Tale om at afkræve de paagældende Forsikringsselskaber, og at det kun er den rent statistiske Bearbejdelse, der skal finde Sted i Det statistiske Departement. At der i saa Henseende vil blive det bedst mulige Samarbejde mellem Ministeriet og Departementet, tvivler jeg ikke et Øjeblik om.

Til Mindretallet, der i Betænkningen tager Afstand fra Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, og paa hvis Vegne det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Green) motiverede det stillede Ændringsforslag, vil jeg gerne sige, at det er mig ikke ganske klart, hvilke Interesser det ærede Mindretal mener at tjene ved at fremsætte disse Betæneligheder ved Loven og ved at begrænse Oplysningspligten paa den Maade som angivet i Ændringsforslaget. Det er mig ikke bekendt, at der indenfor Forsikringsselskaberne er nogen virkelig betydende Modstand mod Lovforslaget, i hvert Tilfælde er det ikke kommet offentlig frem hverken i Dagspressen, i Fagpressen eller paa anden Maade, lige saa lidt som der er sket Henvendelser til mig eller Ministeriet og heller ikke saa vidt mig bekendt til Udvalget. Jeg ved meget vel, at der indenfor Forsikringsverdenen er stærkt delte Meninger om Betimeligheden af at indføre et offentlig Tilsyn med visse Forsikringsselskaber, der ikke i Forvejen er underkastet et saadant Tilsyn. Men det er jo et ganske andet Spørgsmaal. Det er mig ogsaa bekendt, at der indenfor selve Kommissionen har gjort sig afvigende Meninger gældende med Hensyn til Nødvendigheden af ved Lov at paalægge Forsikringsselskaberne den foreslaaede Oplysningspligt. Dette gjorde jeg for øvrigt ogsaa udtrykkelig opmærksom paa under Behandlingen i det andet høje Ting, men overfor denne Kendsgerning staar en

anden lige saa uimodsigelig Kendsgerning, nemlig at Kommissionen endte med at blive enig. Jeg maa derfor være berettiget til at gaa ud fra, at disse Betæneligheder er overvundet hos dem, der paa et vist Tidspunkt har næret dem, og det saa meget mere, som Lovforslaget jo allerede gennem Behandlingen i det andet høje Ting fik den Begrænsning, der ligger i, at det indsamlede Materiale kun tilstilles Kommissionen i bearbejdet Stand, en Begrænsning, som efter min Mening kun kan tjene til yderligere at borttrykke disse Betæneligheder. Det er rigtigt, at denne Begrænsning ikke fandt sit Udtryk i selve Loven, men den blev fra min Side udtrykkelig nævnt under Behandlingen i det andet høje Ting og er for øvrigt ogsaa omtalt ved første Behandling i dette høje Ting. Jeg kan derfor ikke se rettere end, at Mindretallet, som man siger, er mere kongeligsindet end Kongen selv, og alene af denne Grund, fordi det altsaa efter min Mening ikke i mindste Maade er godtgjort, at Mindretallets Standpunkt er virkelig sagligt begrundet, kan jeg ikke tiltræde det af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Men dertil kommer en anden og vel i og for sig nok saa vigtig Grund, nemlig at den foreslaaede Indskrænkning i Oplysningspligten forekommer mig ganske urimelig. Det er jo umuligt paa Forhaand med Bestemthed at sige, hvilke Oplysninger der kan blive Tale om at søge fremskaffet ved Behandlingen af et Spørgsmaal som det foreliggende; man kan angive en Ramme, indenfor hvilken Spørgsmaalene til de forskellige Forsikringsselskaber sandsynligvis vil ligge, men fornøftigvis heller ikke mere, og det vilde dog, i hvert Tilfælde efter min Mening, være urimeligt, om der skulde søges ny Lovhjemmel for at kunne fremskaffe en eller anden Oplysning, som man ikke har forudset, ikke har kunnet forudse nu, men som det senere hen viser sig nødvendigt eller ønskeligt at faa. Og det vilde jeg jo blive nødt til, hvis disse Spørgeskemaer blev en integrerende Del af Loven, saaledes som foreslaaet af det ærede Mindretal.

I øvrigt skal jeg ikke komme ret langt ind paa Detaillerne i Mindretallets Betænkning og heller ikke paa de Udtalelser, som det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds fremkom med, da jeg, som sagt, ikke kan se, at de har nogen virkelig Betydning for det foreliggende Spørgsmaal, og fordi jeg mener, at man fra Mindretallets og fra det ærede 3die Medlem for